

R K T. Ž U P A

POHODA B. D. M.

MARIJA GORICA

God. VI.

Broj: 22

9. veljače 2020.

Peta nedjelja „kroz godinu“

Društvo u kojem živimo kao da je snažno označeno iskustvima ljudskih lutanja, nesnalaženja, promašaja, padova i beznađa. Zato nam je poruka Božje riječi i više nego potrebna kako bismo mi koji smo vjernici u ovom uzburkanom vremenu bili sol zemlje i svjetlo svijeta.

Upravo se tim metaforama u današnjem evanđelju služi Gospodin kako bi nas ohrabrio i dao snage za izdizanje iznad melankolije vremena i za borbu koja će unijeti njegove vrijednosti u našu svakodnevicu, kako bi ona njime bila oplemenjena i rasvijetljena.

Gdje nema soli, sve je bljutavo, gdje nema svjetla, sve je tamno! Bljutavost i tama kraljuju ondje gdje nema prostora za Krista, za njegovu riječ, za sakramente Crkve, za Božju milost i djelovanje, za ostvarenje njegove ljubavi. Kad god se čovjek odmakne od Krista, dopušta bljutavosti i tami da njime ovladaju. Čovjek se tada zadovoljava samo prividnim, onim što ipak ne može do kraja ispuniti sve njegove čežnje i sva njegova očekivanja. A kad nije do kraja ostvaren, čovjek postaje slab, ojađen, prazan, neprihvatljiv sebi i drugima. On tada osjeća svu bljutavost i tamu neostvarenoga života i neispunjenih očekivanja.

Gospodinu je važno da živimo život na najbolji mogući način, da se osjećamo ispunjeno i ostvareno. A svjesni smo – samo kad pridonosimo ostvarenju boljega svijeta i društva u kojemu živimo, možemo i na osobnoj razini doživjeti ispunjenost, ostvarenost i zadovoljstvo.

U svijetu, u našem okruženju i u našem osobnom životu ponekad je previše bljutavosti i tame. Tom stanju pridonose mnoge loše stvarnosti našega života: naši nesređeni odnosi, naša nerazumijevanja, naše ravnodušnosti i neosjetljivost za potrebe drugih, naše svađe i nemiri, naša sebičnost i zaokupljenost sobom, naša nebriga i pomanjkanje ljubavi prema bližnjima, naša nevjera ili nezrela i slaba vjera....

Zato nas Gospodin poziva da svladamo svoje slabosti, da se oslobodimo od svih grijeha, da se sve više udaljavamo od poroka i loših navika kojima robujemo i koje često nama gospodare. Pozvani smo, unatoč našim slabostima, imati povjerenja u sebe i u Božju pomoć. Pozvani smo vjerovati da se našim dobronamjernim nastojanjem puno toga može promijeniti. Pozvani smo upotrijebiti svoje vrline, sposobnosti i brojne darove kojima smo obdareni kako bismo ovaj svijet „začinili“ svojom velikodušnošću, zauzetošću, pažnjom, dobrotom, ljubavlju... i kako bismo svoje okruženje rasvijetlili Kristovim svjetlom te na taj način pridonosili vlastitom i zajedničkom obraćenju, koje nam je svima potrebno ukoliko želimo i kao pojedinci i kao zajednica živjeti obnovljenim, skladnim, osmišljenim i potpunim životom.

Sve to ne možemo bez Gospodina. Zato mu danas predajmo sve ono što naš život čini bljutavim i mračnim. I zamolimo ga da nam oprost, da nas promijeni i da nam omogući da doista budemo sol i svjetlo. Da nas ispuni svojom snagom i mudrošću kako bismo ozbiljno shvatili njegov poticaj i poziv. Malo je soli potrebno da bljutava hrana postane ukusna i malo je svjetla potrebno da rasvijetli najveću tamu. Ali, bez soli nema ukusne hrane i bez, makar i najmanjeg, svjetla nema razbijanja tame.

Shvatimo, ljepoti i kvaliteti života najčešće pridonose neznatne sitnice koje svatko od nas može darovati drugima. Sigurno nećemo biti ništa siromašniji ako budemo drugima darovali osmijeh, lijepu

riječ, male znakove pažnje, svesrdnu pomoć i podršku. Dapače, bit ćemo ohrabreni jer ćemo se osvjedočiti da tek kad dajemo postajemo bogatiji, postajemo sretniji i primjećujemo više mira, uspjeha i blagoslova u vlastitom životu. Zato se nemojmo nikada umoriti činiti sitne znakove dobrote, pažnje i ljubavi. Uvijek budimo spremni na svakodnevna popuštanja i pozitivne kompromise, na opraštanja i pomaganja. I ne zaboravimo sve to graditi na svojoj vjeri i pouzdanju u Gospodina. Ako tako budemo živjeli, ostvarit ćemo današnji evanđeoski, Kristov, poticaj i zahtjev. Bit ćemo doista sol zemlje i svijetlo svijeta. Ima li za kršćanina išta bolje, ljepše i korisnije od toga? Vjerujte, nema! Amen!

Из живота župe

Ovime i danas obavještavam sve župne vijećnike da ćemo prvi ovogodišnji zajednički sastanak imati u utorak, 11. veljače u 17,30 u dvorani blaženog Alojzija Stepinca. Molim sve vijećnike da se odazovu, a eventualnu spriječenost neka jave, makar telefonom.

Također, i danas Vas podsjećam da ćemo ove godine na prvo ovogodišnje hodočašće ići u RIM! To će biti pokorničko hodočašće u Korizmenom vremenu i to od 8. do 12. ožujka ove godine. Na putu prema Vječnome gradu posjetit ćemo Loreto i Asiz, gdje ćemo i prespavati, a slijedeća tri dana obići sve znamenitosti u gradu Rimu. Naravno, s radošću očekujemo i susret s papom Franjom u srijedu, 11 ožujka prije podne. Naravno, svaki dan ćemo imati sv. Misu, a svi će imati priliku za sv. Ispovijed na hrvatskom jeziku. Cijelo hodočašće košta 1995 kuna (plativo u dvije rate!), a kompletni program potražite u crkvi, na stolicu sa štampom ili na našoj internetskoj stranici! Prijave se primaju dok ima mjesta, a mjesta u autobusu će biti određena prema tome kada se tko prijavio! Zato nemojte čekati, javite se čim prije!

Radi vjeronauka koji imamo za krizmanike četvrtkom u 18 sati, a za prvopričesnike petkom u 18 sati, ovoga proljeća će svete mise radnim danima ostati u 17 sati sve do zadnje subote u ožujku, kada će se (vjerojatno) opet mijenjati vrijeme, pa će dan biti puno duži, te ćemo od 30. ožujka svete mise radnim danom imati u 19 sati. Dakle, do tada mise ostaju u 17 sati!

Duhovni kutak

DIREKTORIJ ZA PASTORAL SAKRAMENATA U ŽUPNOJ ZAJEDNICI

1. *Krist djeluje po sakramentima.* „Po izlivanju Duha Svetoga na dan Pedesetnice, Crkva se objavila svijetu. S darom Duha počinje novo vrijeme u 'rasporedbi otajstva': vrijeme Crkve, u kojem Krist očituje, uprisutnjuje i priopćava djelo svoga spasenja po liturgiji Crkve, 'dok opet ne dođe' . u tom vremenu Crkve, Krist živi i sada djeluje u Crkvi i s njome na nov način, vlastit tomu novom vremenu. On djeluje po sakramentima; to predaja zajednička Zapada i Istoka naziva ' sakramentalnom ekonomijom', koja se sastoji u priopćavanju (ili 'dijeljenju') plodova vazmenog otajstva Kristova u slavlju 'sakramentalne' liturgije Crkve“
2. *Kristov pashalni misterij živi danas.* Kristov misterij je pashalni misterij. Taj misterij živi danas u Kristu i s Kristom, koji je „u svojoj Crkvi uvijek prisutan“. Po tome što slavi spomen smrti i uskrsnuća Kristova, Crkva slavi sveukupni misterij, od utjelovljenja i rođenja do uzašašća i Duhova, sve do iščekivanja blažene nade i ponovnoga dolaska Gospodinova.
3. „Spomen“ – posadašnjenje spasenja. U uskoj povezanosti s iznesenim stoji i tumačenje riječi „spomen“, koja je u pokoncilskom govoru i liturgiji postala ključna riječ svih tumačenja. Bila je i ostaje važna zadaća naviještanja riječi i stvarnosti „spomena“ dati njegovo povijesno spasenjsko i sakramentalno dostojanstvo, kao i dubinu njegova značenja dotaknuti u vjeri i životu kršćanskog naroda. Spomen, kao riječ, u svom izvornom hebrejskom značenju „zakar“, znači posadašnjenje

3.

spasenja u dimenziji od Boga darovane i djelatne prisutnosti otajstva. Ne djeluje čovjek. Sam je Bog onaj koji posadašnje spasenja Kristova misterija, pastalnoga misterija čuva i čini u memoriji Crkve. Crkva je Crkva Riječi i istovremeno Crkva Sakramenata. Riječ je priprava i obećanje Sakramenta. Sakrament je ostvarenje Riječi. To je najradikalnija i najstvarateljskija riječ Crkve. Krist je u svojoj riječi prisutan, kao stalni stvaratelj Crkve i djelatelj milosti. „U liturgiji Bog govori svome narodu. U njoj još uvijek naviješta Krist radosnu vijest“. (*nastavit će se!*)

Blagdan Gospe Lurdske – Svjetski dan bolesnika, 11. veljače 2020.

Tijekom liturgijske godine postoje dani za određene tematike: kao napr. dan mira, dan zvanja, dan obavijesnih sredstava, misijski dan, dan života i posvećenog života. Tako se, evo, od 1982. obilježava i Dan bolesnika na dan Gospe Lurdske, 11. veljače. Marija, naime, kao brižna mati izlazi ususret potrebama i očekivanjima svoje djece. Ona u svojim svetištima 'liječi' patnje i vraća svojoj djeci potrebno zdravlje duše i tijela.

Svjetski dan bolesnika potiče nas kako voditi brigu o oboljelima i zahvaliti onima koji skrbe o njima: zdravstvenim, socijalnim, vjerskim i drugim djelatnicima i volonterima. A pastoralna služba onih koji su potrebni naše skrbi sastavni je dio crkvenog poslanja. I na tragu je Kristova spasenjskog poslanja. Naime, Isus, kao božanski liječnik, 'prošao je zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovladao đavao' (Dj 10, 38).

I mi smo pozvani činiti djela milosrđa poput Samaritanca, koji 'vidjevši polumrtva čovjeka, sažali se, pristupi mu, opra mu rane uljem i vinom i zavi ih, odvede ga u gostionicu i preuze za nj brigu. Sutradan izvadi dva denara i dade ih gostioničaru s riječima: Brini se za nj, pa ako što više potrošiš, ja ću ti na povratku platiti' (Lk 10, 33-35). Zbog toga, veli Papa u ovogodišnjoj poruci uz Dan bolesnika, kako 'ne ozdravlja čovjeka izbjegavanje trpljenja i bijeg od boli, već sposobnost prihvatiti nevolje i sazrijevati u njima, poput Krista koji je patnje podnio s beskrajnom ljubavlju' (Spe salvi, br. 37). 'Vi koji osjećate teret križa i koji plaćete, vi neznani patnici, budite hrabri: Vi ste miljenici Božjega kraljevstva; vi ste braća trpećeg Krista; i s njim, ako to želite, vi spašavate svijet!' Zbog toga je Svjetski dan bolesnika zgodna prigoda razmišljati upravo o tajni trpljenja i biti osjetljiviji prema bolesnoj braći i sestrama. 'Mjera čovječnosti, veli Papa, određuje se na temelju toga kako se društvo i pojedinac odnose prema onima koji trpe. Društvo, koje ih ne uspijeva prihvatiti ili ne suosjeća s njima, okrutno je i neljudsko društvo', zaključuje Papa (Spe salvi, 38).

U spomenutoj poruci Papa spominje kako 'pamti trenutak pastoralnog pohoda u Turinu kada je imao priliku zadržati se u razmišljanju i molitvi pred Turinskim platnom, pred licem Krista koji je ponio na sebi trpljenje svih ljudi. Koliko je samo vjernika u tijeku povijesti prošlo pokraj toga pogrebnog platna. Njegovo promatranje poziva razmišljati o onome što piše sveti Petar: 'njegovom se modricom izliječiste' (usp. 1 Pt 2, 24). Kristove rane, dakle, postaju znakom našeg otkupljenja, oprostjenja i pomirenja s Ocem. No, one postaju i kamenom kušnje za vjeru učenika (kao i za našu vjeru): svaki put, naime, kada Gospodin govori o svojoj muci i smrti, oni ne razumiju, odbacuju, protive se. Za njih, kao i za nas, trpljenje ostaje uvijek bremenito tajnom. Patnju je teško prihvatiti, a još teže podnositi. Dvojica učenika na putu za Emaus, znamo, bili su žalosni zbog događaja koji su se tih dana zbili u Jeruzalemu. I tek kada im se Uskrsnuli pridružio na putu, oči im se otvoriše te počеше na te događaje gledati drugim očima (usp. Lk 24, 13-31). Ono što je ranije bila nepremostiva prepreka, jer je bio znak prividnog Isusova neuspjeha, postaje u susretu s Uskrsnulim, dokaz pobjedničke ljubavi. Nadutoj sili zla Bog je suprotstavio

4.

svemoć svoje ljubavi. Zbog toga Crkva svojim svjedočanstvom ljubavi nastoji biti živa slika Isusa Krista, Dobrog Samaritanca, koja prepoznaje Gospodinovu prisutnost u bolesnoj braći i sestrama. I kao što su marijanska svetišta diljem svijeta, odbrana mjesta djelovanja Božje milosti, tako su i bolnice osobita svetišta gdje patnici i bolesnici sudjeluju u Kristovom uskrsnom otajstvu.

Poželio bih stoga vama, koji se izravno ili neizravno skrbite za bolesne, da budete pozorni na potrebe bolesnika. Povezujte stručnost i čovječnost trudeći se otkrivati na licima bolesne braće lice Krista, 'čovjeka vična patnjama' (Iz 53,3). Sve vas danas povjeravam Bezgrešnoj Djevici, koja neka čuje molitve koje se dižu iz ovog svetišta patnje. Neka ona, koju s pouzdanjem nazivamo 'Zdravlje bolesnih' i 'Utjeho žalosnih', bude uz vas zajedno s Kristom Gospodinom. Ona neka briše suze svima koji trpe; neka bdije uz one koji su sami u svojoj bolesti i neka svojim majčinskim zagovorom pomogne svima koji rade na području zdravstvene skrbi u ovom Gradu i diljem naše nadbiskupije. A nama pak neka ne dojadi činiti dobro svima koji našu pomoć zatraže! Amen.

Obavijesti

PON	10. II.	Alojzije Stepinac	17h Marija Gorica	+ Darinka, Barica i Pavao Jančić i Slavko Hudika
UTO	11. II.	Gospa Lurdska	17h 17,30h Marija Gorica	+ Vinko Ljubić i Obitelj Sastanak ŽPV-a, ŽEV-a i članova Caritasa
SRI	12. II.	Zvonimir	17h Marija Gorica	+ Slavica Kovačić
ČET	13. II.	Katarina Ricci	18h Marija Gorica	vjeronauk za KRIZMANIKE
PET	14. II.	Valentin	17h 18h Marija Gorica	Zajednička sv. Misa vjeronauk za PRVOPRIČESNIKE
SUB	15. II.	Faust	17h Marija Gorica	+ Vlč. Faustin Ćubranić, <i>uz imendan i rođendan</i>
NED	16. II.	ŠESTA NEDJELJA „KROZ GODINU“	8h Marija Gorica 9,30h Sveti Križ 11h Marija Gorica	+ Zvonimir Mužek + Marija (<i>god.</i>) i Ivan Jakovina i za zdravlje jedne osobe ŽUPNA SV. MISA

U petak, 14. veljače u 17 sati u župnoj crkvi imamo zajedničku sv. Misu za ove pokojnike: + Veronika (*god.*) i Josip Škribulja, Mira (*god.*) i Veljko Jurčec, Zvonimir Hodko, Josip, Barica, Marija i Eduard Haramina, Josip Škrapec, Stjepan (*god.*) i Milka Topol.